

De qd dicitur
acculari ex
in opinione
di eorum celo
ciud qd nam
illos qd ad
facium
calari
si mase
nam
desp
uendi
Diver
forte

istoru membrora contineat, ex quod solum volebat ostendere dandum
e s corpus simplex, siue est unum gnuu, siue unum spe in simo

Ad s. dicitur e est orbis qui excentrici appellantur moueri cir ca ce
tum uniuersi eo modo quo supra exposuimus: & piciat hunc no cog
moueri n esse sui
sed rone principalium
pserat in qd
nenti.

Motus circularis simplex e qui fit nati per lineam circulaarem.

Ad h. un. neg. e ant. s. ad pbatiem concess. mai. neg. e min. Na
diuersitas illa partium no e diuersitas essentiali, qua efficit diuersas
spe motus sed e diuersitas accidentalij. Ar aut hoc loco dixerit
de motu simplici ut distinguit a mixto ex pluribus motibus rectis,
aut ex recto & circulari: no aut prout distinguit a motu diformi
roe tarditatis, aut celeritatis.

Ad q. dicitur e no ee parem roem in motu locali simplici, & in ca
teris motibus simplicibus qd experim constat unumquodq corpus simplex
vendiicare sibi unum tm locum natem in uniuerso: tunc uniuers
cumq diuersitas motuu localium natem attendatur penes defectus
roes, & naturalitatis mobilitis in ordine ad locum natem plane sequi
tr unum quocq corpus simplex sibi vendicare unicum tm motum
localem simplice natem: At v. constat singula elementa vendicare
nati ^{plures} qualitates primas, ut suas dispositioes. Ex quo fit ut
uni cuiq elemento possit nati conuenire multe pteratioes sim
plices no solum exp^a ma sed et exp^a forma.

Obiectioes aduersus i^{am} Aris roem.

Falsum vr ee id quod Arⁱ m^a sua roe docuit, s. uniu motum
simplicem conuenire uniuq corpus simplici, Nam motus sursum
nati conuenit duobus corporibus simplicibus aeri s. & igni: & motus
deorsum terra atq aqua
Falsum quoq vr id quod in ead e roe aseruit mixta moueri motu
elementi ppropotenti, seu pædominantij: accipiatur n. corpus
mixtu

88
mixta quod habeat duos gradus grauitatis terra, duos ite aqua,
totid emq leuitatis aeris, & 3 leuitatis ignis, colloca q in medio aeris
in cum leuitas aeris no leuitet in loco atris, & q gradus de grauita
tis terra, & aqua superent tres gradus leuitatis ignis mixtum illud
deorsum feretur ad locum grauium, & in elementu quod meo pra
dominatur e ignis. 3o falsum docuit Ar' asserens mixta moueri
motu elementi prepotentis.

Ad priorem in brethoem dm e motu sursum natem no ea ppend
infimam, sed diuidi tanguam in duas ptes in motum natem ad con
cauū luna qui e proprius ignis, & motum natem ad concuuum
ignis qui e peculiaris aeri. Idem pari roe dm e de motu deorsum

Ad post. dm e bithum Ar' intelligi ei qn virtutelementi predo
minantis superat virtutes elementorum inclinantium in oppositam
partem quod in ppositis exemplo no cernit. Nam leuitas ignis no
superat totam grauitatem resistentem. vel certe dm e bithum Ar'
intelligi ee de elemento, seu elementis predominantibus quoad
virtutes quae adhu grauitant aut leuitant. vnde q2 facta suppositioe
grauitas aquae, & terra quae melinat deorsum superant leuitate
ignis quae sursum tunc leuitat sursum ideo tale mixtum tunc desce
det quousq pars eius sit in aqua, & pars alia in aere.

UTRUM MOTUS CIRCULARIS SIT CAELO NATURALIS Q' VNICA

Pareem neg^{am} Suius q' amplexus e Avicena 3. metaphys. quem secutus
e Scotus in 4o dest. 48. q' 2o dest 48. & durandus in 2o dest 14. q' 2o
qui oes putauerunt motum circulare nec ee cali. natem, nec violente
quia ut auunt caelum nec habet natem ppendentem ut circulariter moueatur,
nec ee tali motui resistit, sed indifferenter motum, seu quietem pt sus
cipere. quorum opinio h' argum^{is} pt confirmari i: quia vni corpori sim
plici conuenit tm vnus simplex motus natus. sed vna eademq sphaera calyky
mouet' pluribus modis, ut orbis luna qui no solum mouet' ab oriente in
occid' & c.

occidentem motu diurno, sed et ab occidente in orientem proprio motu. No
v^o g^o motus circularis est motus caeli sed potius prater naturam

Secundo Motus motus cuius rei dirigitur ad quietem non est eiusdem rei: sed
motus caeli non dirigitur ad quietem caeli quietem: g^o talis motus non est motus
Min. q^o q^o caelum nunquam est extra suum locum quietem, hinc aut motus localis
alicuius rei dirigitur ad quietem nonem q^o tendit ad locum sibi quietem extra
quem proficit

Tertio si motus circularis est caelo motus quietis est ei violenta, quare
cum post diem iudicij debeant motus cessare, dabitur caelis imperpetuum
tentam est inferendam: quod v^o in commodum.

Hic si ad obstantibus affirmatiua pars huius q^o ut probatur amplius
tenda est a nobis cum Ar^o hoc cap. 2°, & Bruno B. & alijs multis interpret.
ea v^o p^o impr. confirmari auctoritate script^o non solum hoc loco asserentis
sed multis alij^o r^oibus confirmati^o dandum est corpus simplex cui mo-
tus circularis nat^o conveniat: id q^o adeo aperte ut nullus sit dubitandi
locus cum nihil aliud cap. 2° probare institerit.

Conclusio

Deinde hoc modo forma caeli est pars physica: g^o est no^{ta} Nam aut est primum
& causa motus eius in quo est: g^o forma caeli est primum & causa motus caeli sed
q^o forma est primum motus alicuius rei in qua ipsa est ille motus d^o motus respectu
eiusdem rei (Ita n. definitur motus nat^o est ille qui a forma rei oritur) g^o caelum def. motus nat^o
nat^o mouetur motu circulari.

3° o^o est motus nat^o suapte non potest habere sibi aliquem motum localem quod
fuit primum fundamentum atq^{ue} suppositio adducta ab Ar^o in hoc cap. secundi
sed orbis caelestes sunt entia nat^o: g^o habent aliquem motum localem
sibi nat^o: Non alium quam circula^{re} motus igr^o circularis nat^o est
orbibus caelestibus

Verum illud est hoc loco aduertim^{us} forma caelorum noⁿ est p^o est estno
motus: Nam si est estno estno ^{quiete futura} post iudicij diem est caelis
dentis non ad^o quam est violenta terra in loco aery ^{detenta} At noⁿ est
concedendum potissimum corporibus perpetuo violentiam est inferendam:
forma igr^o caelorum noⁿ sunt p^o est estno motus sed nec dicenda sunt
passiva, ut 2° phys. dicimus: q^o primum passivum d^o id in quo motus recipitur
motus

187
motus aut nō in forma recipitur sed in materia licet hic conditio sine qua
motus in materia nō recipitur ut in lib. 10 de generatione docuimus: forma igitur
caelorum nō sunt prius passiva sed formalia constituenta ea corpora
quae nō solum ex parte materiae sed et ex parte ipsius formae naturae scilicet
propensionem ut moueantur circulariter siue in orientem siue in occidentem
in suo tamen naturali loco, nec enim videtur esse ulla ratio cur postulent moveri potius in
orientem quam in occidentem, aut e conuerso. In quo autem modo scilicet
sunt motus potius quam alios id certum pendet ex angelis mouentibus
qui prout conuenienter ad meliorem partem rerum inferiorum gubernatio-
nem sui et caelestes orbis mouere constituerunt. Illud et praeterea
videndum nō est quantum motus caelorum efficiantur a bene intelligenti libere
mouentibus, eorum tamen naturae et propriae longinquitate perscriptam uerberum
naturae, et ordinem quo deus constituit ut mouerentur caeli ad res has inferi-
ores conseruandas, et in suo officio continentur, quomodo dicere so-
lemus quietem conuersum dei quo creaturas uniuersas adiuuat licet
semper sit uoluntarius et tamen quodammodo naturae seu ad modum
quatenus constituit nō desinere eorum et ipsius operationibus, sed inflatu
suo quocumque eorum effectibus pertingere, quare ut suspensio huius con-
iunctus supernaturae ac miraculosa dicere tur, sic et cessatio motus caelorum
post deum uoluntate supernaturae conseruanda erit.

Restat ut arguatur pro ista diluamus. Ad id autem quod dicitur unum corpus simpliciter
conuenire unum motum tamen simpliciter naturae. Hoc autem non conuenire mul-
tos specie distinctos licet multi eiusdem speciei ac naturae in eodem orbe reperiri
possent quorum uno perse mouetur, ad id uero per accidens seu ad motum arte-
rius orbis: quo patet orbis luna perse mouetur ab occidente uersus ori-
entem, per accidens uero ab oriente in occidentem, qui motus nō sunt specie
differentes in eodem orbe quia sunt in eodem naturali loco eiusdem orbis.

Ad 2um neg. 2 maior licet nō negatur nō sit quietem naturae et caelo cui
esse aequalis abeat propter naturam ad quietem atque ad motum, tamen motus nō dirigitur
ad quietem nisi cum mobile existat extra suum locum naturae. quare
cum caelestia corpora nunquam sint extra sua loca naturae nō erit quod
ut motus ipsorum ad quietem naturae dirigantur. Illud tamen fatendum est
corporibus caelestibus magis naturae esse motum quam quietem si modo

universi gubernationem spectemus ad qua. hinc am motus e' oio necesse
Ad 3um neg. e' consequitio. Nam ut motus. sic & quies e' motus natus
uers: quare nulla inferretur ei violentia. cum amotu cessabit licet talis
quies ob causam quam supra explicauimus miraculosa & supernatur
dicenda sit qm' s. nati lege prescriptum erat ut caeli ab intelligentijs
ppr' eorum rerum inferiorum gubernationem mouerentur

Caput Tertium

Hadenus dem' traue Ar' caelum prater elementa ponendu' ee tan
quam simplex quoddam corpus: descendit nunc ad inquirendam ppriam
caeli, idq' indagando propriam d'ctam, qua n'ce' caelum & reliqua corpora
simplicia reperitur per comparationem ad oes motus spes. Prmo aut
per comparationem ad motum localem. Ondit igr' caelum nec graue ee
nec leue, suppositis primo nonnullis de quibus aut se latius adu'ru' lib. 4.
Illud in aduertu' e' circa def: graui' & leuium noue' medijs intelligi no
ee solum centrum uniuersi, sed totum locu' sine spatu' grauiu'. Argu
mentatur aut' Ar' hoc modo. moueri nati sursum aut deorsum, & habere
grauitatem aut leuitatem conuertuntur ut p' ex definitionibus grauiu'
& leuium; sed 3um corpus simplex cui nati conuenit moueri in alio
ritus nullo modo pt moueri sursum aut deorsum: q' grauitatem
no' habet, aut leuitatem. Minore' probat q' si modo aliquis posset sur
sum moueri aut deorsum vel nati moueretur aut praeteritans no' nati
quandoquidem cum unius corporis simplicis unius tm' sit motus simplex nati
sequeret' quattu' illud corpus hoc e' caelum ee ignem aut aliud ex elementis
quibus motus rectus e' nati. Consequet' aut' ee falsum sup. cap. ostensum e':
sed nec praeteritans moueret' sursum aut deorsum: Secum si motus sursum
v. gra' praeteritans ei conueniret motus deorsum eet ei nati, aut e' conuerso:
qm' enim duorum motu' contrariu' unius alicui conuenit praeteritans, alter
conuenit nati. Adde praeterea. Ar' caelum nec su' se futurum ut dicitur
nec su' partem aliquam ee grauem cum parua sit in toto atq' in parte,
& cernere e' in tota terra & globula terra. Praeterea adigit nec pem
caeli si ab eo per diuisionem separari posset, posset moueri aut sursu' aut
deorsum

maximo
tex

deorsum, qm nec natu nec pternan mouetur, hoc e contra nam, cade
n. e detur, ac pata rad.

Simili modo. Ponit aliud descrimen inter s^{um} corpus simplex

Et 4 elementa dicens ipsum in gnrabile e e, in corruptibile nec p^oe
crescere, aut decrecere, nec alterari alicratioe p^oria dicta. qua s. fit
a contrariis in contrarium. Quod q^o fit in gnrabile e, in corruptibile
ita ord, o^e quod gnratur fit ex contrario, s. ex subio; ex ma affe^ota
contrariis dispositioib^{us}, s. o^e quod corrupitur corrupitur in contrarium
sed celo nihil e oio contrarium q^o celo e in gnrabile s. in corruptibile.
Min. probat qm Subst^{ia} habentibus d^o contrarias dispositioes conue
niunt motus locales contrarij, sed motui celi nullus motus contrariet
vt patebit cap. seq. q^o celo nihil e contrarium.

Sed aduersus hanc probatoem ita obijciat. Acc s. ignis contrarias snt
dispositioes cum easde mutuo gmentur, alioquin falsa eet prop^o illa assumpta
e quod gnratur fit ex contrario: s. in no habent motus locales contr
rios ad inuicem vt patet cum vt ex^o sit motus sursum: q^o maior sumptas
ad miris p^obatem falsa e.

Im e in illam prop^oem contrariarum rerum contrariae snt latioes, no ita
e^o veram quasi Subst^{ia} o^e habentes contrarias dispositioes, habere debeat
motus locales ad inuicem contrarios. Et si in quibusdam hoc veru e, sed
habere hunc sensum. Subst^{ia} qua snt contrarios dispositioes snt motus
contrarios aut interse, aut respectu aliarum quomodo motus sursum
aeris s. ignis contrarietur motus deorsum qui e nob^{is} terra s. aqua.

Ad rogabit aliquis quomodo ex dispositioib^{us} reru contrariis inferat
res motus rerum contrarios: ad quod respo. Contrarios dispositioes quibus
res gnrabiles s. corruptibiles affe^otae sunt e^o qualitatis primis s. celo

q^o elementa d^ont
ni tria c^ont^ont
grauia aut leuia

rem s. frigiditatem, humiditatem s. siccitatem, ex quaru oim s. aliqua
mixtioe resultat grauitas aut leuitas, vt ceruice e in oib^{us} corporib^{us},
in quibus illa reperiuntur. vnde fit vt q^o ex grauitate s. leuitate resultat
motus sursum aut deorsum sit verissima p^o s. p^o Aris s. Contrariarum
rerum contrariae snt latioes. Quare ex eo quod celo no conuenit
motus sursum, aut deorsum s. ex conseq. nec grauitas aut leuitas rebe
at p^obat a posteriori celo nihil e^o contrarium, s. ex conseq. nec e^o
gnrabile, nec corruptibile

tex

At v^o id. suadet hoc loco. At nec subito e^o celo accrescens, et de
crectioe: vt ibi^{us} hac voc. o^e corpus augetur per appositioem alicuius ad
uementis, quod cum prius eet diffinibile suam formam Subst^{ia}lem amittet

reipies

recipiensque illam qua informat corpus quod ad accrescit fit esse simile: quare ubi unquam accretio e' quaedam generatio partialis, calum aut e' oio in generabile ut probatum et aperit e' : 9° no' pot accrescere, & pariter nec decrescere, qm' cum decrescioe consumpta e' partialis quaedam corruptio. Loquitur aut' Ar' hoc loco de illa accretioe qua fit per conversionem quod additur in substantiam eius quod augetur, sicut fiat per mixtionem sicut per uasta positionem quarum illa cernitur in uiuentibus, haec aut' in ueteris rebus corrupti uelutibus.

*

tex

Quod si neg. Ouidit nec pot' calum alterari qm' alteratio proprie dicta e' ad alios qualitates & Ar' habentes contrarium ut 1° lib. phis. dictum e' : sed oia corpora naturalia qua mutantur, sicut qualitates & Ar' habentes contrarium accrescunt & decrescunt ut indubio pateet pot' : 9° cum calum nec accrescere possit, nec decrescere ut probatum e' no' potent alterari, alteratioe proprie dicta, et si altere' e' impu'pria alteratioe, et per se uentis subuim ut e' illuminatio.

ambrosio

tex

U' aut' & ras. Signis quibusdam. Ouidit calum in generabile e' & in corruptibile. Primum e' testimoniu' omnium gentium qua una consensus calum dei sedem posuerunt quasi Deo immortali & incorrupt. accommodatam sedem. Secundum ab experientia duob' temporibus Longestimi. Nam nec nra nec maiorum memoria quidquam e' de toto caelo aut eius pte' immutata. Tertium signu' e' ab impostis noie quae ab antiquis abster appellabatur quod uerbum semper currere significat & grammatice linguam consulas. Tandem concludit no' e' plura corpora simplicia, quam qua numerata sunt.

Utrum calum constet ma 9° a

Pars negatiua. Sumit' & argum' ut' oidi imprimi qe' si calum constaret no' e' corruptio subuim, quod pugnat cum Ar' qui apert' cap. 3° probauit calum e' corpus incorruptibile. Consequat' s'br qm' ut Ar' inguit 7° Metaphis cap. 7° ma e' in ca' ut res interdum sint in eodem

interdum non sunt. Et 4° metaphysic cap 9, ubi potius e contradietio
i. pot habere vel non habere ad unum cuius e potius. Nam v. e quodam
potius 9 si celum constaret non eet corruptio subitum.

Deinde si celum constaret non primo potest in ea reperiri figuratio
formarum absentium, s. ex consuetudine appetitus sine desiderio: ut n. Ar
docuit primo philosophum cap. 7° ma e subitum forma s. primitiva. Ex
primitiva aut e. desiderio in ma reperit proficitur rerum corruptibili
vitali: 9 si celum non constaret ee corruptio subitum.

In hac 9^a sententia fuit Averrois in lib. de substantia orbis 8, lib. 8.
metaphysic cap. 4° celum ee formam quandam substantiam, s. complexam
tam extensam per quantitatem capace magis motus s. celi. Et quo
ruidam accidentium corporaliu ut lucis, ac promde deservit g. substantia
spiritualibus anima s. quantitate separatis, quam opinione sequitur e
durandus in 2° de st. 12 9° 1°. Et Gabriel ibidem 9° 2°. Et Marialius
in 2° de st. 8, sententia in 2° de st. 14° 9° e. inquit iuxta philosophum dicitur ee
celum non constare ex materia: At s. m. theologus ee mater celo reddenda.

Conclusio

ut Thian. i. Thy. 9. 21.

Joannes de Land super Avic.
de substantia orbis 9. 1.

C Verum oppositam sententiam, quae ut venior ambigunt amplectenda e. se
quitur s. Thomas. i. p. 9. 66, art. 2° cum alijs v. l. 9. que ita se suaderi.
Celum e. ens nature essentiali contentum sub seculo nature p. l. ut
constat ex hie passim afferente celum ee corpus simplex mobile
s. m. locum; sed ens nature e. id quod non constat materia. s. et firmo ut
Ar. 2° philosophi. cap. 1° definitur: 9° celum constat materia s. firmo.

2°. Prater eo idem manifestum e. ee nam in rebus q. manifestum e.
motum dari: 9 ubi viderimus motum, ibidem fatemur ee nam, sed mo
tus conspicitur in orbibus celestibus: 9 in ipsis ent non materia. s. firmo.

3°. P. v. m. i. a. suppositio cap. 2. asseruit ee corpus ee suapte natura
bile s. m. locum q. non constat. Hanc v. suppositio idcirco atulit ut onde
ret velis natur moueri motu circulari: 9° celi ex hie sententia non
constant.

Hic auctores plurima Ar. v. loca in quibus hoc ipsum aperte facit.
Nam lib. 8. metaphysic cap. 1° inquit sensibiles substantias mater habere.
At celum ee substantia sensibilem affirmat Ar. cap. 9: Id quod
essa experientia impertum eum solem lunam s. reliqua astr
qua sunt p. caloribus sensu percipiamus. Item 9 metaphysic cap. 9
inquit, nihil prohibere eius quod ab aeterno mouetur materia ee: s.

9. aut. Super lib. aut. ad
de cala. sensibiles et det.

Cor
Aqua
e. s. m.
per m.
reba
nam

9° Et antec. sequella q̄b̄ q̄ nulla dūa sp̄s sunt eē aequalij p̄f̄
fectioij: q̄ si dūa sp̄s nō darent̄ altera eorum eēt p̄fectior ac
proinde minus quam alio. ā d̄es distaret. Conseq. falsitas ord̄
tum q̄ p̄ura p̄tia qualij eē nā primo maxime v̄ distare ā p̄ro
abu tanquam v̄nū extremum ab altero extremo, hūc et q̄ oppo
situm v̄ eē contra sententiā S. Augustini iz confessionū ubi ita
inguit. Duo fecit̄ d̄nē unum prope te i, nam Angelicam, Altera
prope nihil s. manū primam.

3° eadem v̄ eē rāo de puro abu, ac pura p̄tia: sed ab h̄y purus
nō p̄t sub se continere plura sp̄s des̄ribta: q̄ nec pura p̄tia qualij
eē nā prima.

4° si ma celi & starū rerū ḡncabiliū sp̄s differrent accipere
tur Sades̄ribis per comparatiōem ad des̄ribtas formas subst̄tatas
quas illa nō recipiunt respiciunt: hoc aut nō v̄ concedit̄: q̄ nec
illud: Min. q̄b̄ q̄ sub modo accipere v̄ h̄ac des̄ribtio sequeret̄
sub nā Sorū inf̄er. in v̄i sumpta contineri multas sp̄s nā: con
seq. e falsum: q̄ Et antec. sequella q̄b̄ q̄ nā Sorū inf̄eriz
respiciunt formas subst̄tates sp̄s differentes vt formā aequi &
leoni: q̄ Et nā sp̄s des̄ribuantur: Conseq. falsitas ord̄, q̄
nā oēs Sorū rerū inf̄. sunt eūdem sp̄s cum singula
v̄estib̄ recipiant oēs formas subst̄tatas amā separabiles.

5° si nā celi & nā Sorū inf̄erorū sp̄s differrent darent̄
dua d̄ia p̄r quos nā incol̄ contabescer̄ ad nām celi, & ad nām
Sorū inf̄erorū: At hoc v̄ falsum: q̄ et illud. Min. q̄b̄
q̄ cum oēs d̄ia habeat se vt forma seu abu respectu ḡncij quod
contradit, sequeret̄ aliquam formam sine abu includi centrali
in nā celi & Sorū inf̄erorū, & ea conseq. nec nām celi
nec nām Sorū inf̄erorū eē puram p̄tiam, quod e absurdum.

Posthuc si nā celi des̄ribueret̄ sp̄s amā Sorū inf̄erorū
pari v̄e v̄nū celi nā des̄ribueret̄ sp̄s amā alterius: At
hoc e falsum: q̄ et illud. Maior q̄b̄ q̄ si nā v̄nū celi eēt eadē
sp̄s cum nā alterius appeteret formam illius & cum eā nō so
beat eēt sub̄a priuatiōi, ac proinde eēt celum corruptibile, quod
e absurdum. Min. et q̄b̄ q̄ si nā v̄nū celi nō p̄stet conuēnīe
sp̄s cum nā alterius quod saltem deus de nouo crearet nō p̄oēt da
ri plures celi sub eadē sp̄s inf̄erorū: quod oīo falsum e cum
quolibet

qualibet species sicutem potentia possidet plura individua. In hac
 2^a est opinio secunda in 2° deest ut 9^a dicitur in Beato Gregorio
 ponenda est in celo materia eiusdem species cum materia Solarum inferiorum
 ac proinde ut haec inferiora esse materiam qua constat suapte natura corrupti-
 bilia sunt ita et caelis simpliciter dicitur esse corruptibiles non quia
 in corruptione debent esse contra quod eorum forma ita materia dominatur
 ut nullam agere contrarium possit eos expellere, ex hancas aliquas
 affectiones introducendo.

Delicta in hac opinione quippe affirmat caelum corruptibile, et
 alio sententia quam sequitur Gregorius in 2° deest. in 2° deest. in 2° deest. in 2° deest. in 2° deest.
 materia eiusdem species cum materia Solarum inferiorum, caelum in 2° deest. in 2° deest. in 2° deest.

Verum haec sententia potest impugnari. Si materia caeli est eiusdem species
 cum materia Solarum inferiorum caelum esse corruptibile: consequens
 est falsum, et contra huius sententia auctores; 9^a deest. in 2° deest. in 2° deest. in 2° deest.
 probatur quia si materia caeli est eiusdem species cum materia Solarum inferiorum
 materia caeli est impetiva ad formas Solarum inferiorum quare cum eas
 non habeat ducere eas appetere et esse subiectam earum privationi
 ac proinde caelum esse corruptibile cum materia privationis subiecta sit corruptioni
 principium.

Ad hoc arg. sunt qui respondeant non satis esse ut materia dicitur privata
 aliquo forma, et habere appetitum illius quod suapte natura sit illius capax
 sed praeterea requiri quod non sit informata aliquo forma qua quo
 dammodo sit omnia forma forma n. qua virtute continet omnem formam
 ita sicut appetitum materia ut nullam in ea privationem relinquat aut
 forma desiderium: quippe cum forma caeli ut auctor virtute et
 eminenter sit omnia forma ita materia caeli informabit ut nullam
 in ea relinquat privationem, aut desiderium alterius formae, licet
 in se sit capax omnium formarum. Haec in solutio nullius est momenti.

Imprimis quod licet forma caeli virtute contineat formas multarum
 rerum non in omnem, ut videntur perfectiorum praesertim Solarum cuius
 forma est reliquis praesertim ut constat. Item de quod forma Solarum

licet sit

Et oium formarum perfectissima relinquitur in materia qua informat
primatiorem & aliorum appetitum: 9° Sicut forma celi est oium perfecti-
ssima non potest tollerare aliam primatiorem & desiderium aliarum
formarum.

Omissa igitur hac solutio respondet Equidius loco citato tum solum
man habere primatiorem & desiderium alicuius forma quae existit
sub forma habente contrarium non autem quae existit sub forma con-
trario ~~contrario~~ carente: At vero forma celi contrarium non habere
ut Aristoteles hoc cap. docuit. Sed nec ista solutio satisfact: quia primatio
non est aliud quam primatio ^{negatio} forma inferiori apto ad recipiendam
formam pro eo tempore quo antea constitutum est ut forma insit qua oia
conveniunt negatio aliarum formarum respecta in materia celi
si modo ipsa est eiusdem speciei cum materia superiorum inferiorum ut ille affir-
mat. Accedit Aristoteles sententia in metaphysica cap. 2° afferentis oia quae nu-
ventur materiam habere, semper eam in diversis habere ab eo
qua repenti in rebus generabilibus & lib. 1. de generatione cap. 5°
afferentis ea quae non possunt in se mutuo agere, se se mutuo
pati non habere eandem materiam.

Relicta igitur hac opinio amplectenda est opinio Thomae in parte
9° 66 art. 2° & aliorum multorum afferentium materiam celi specie differere
a materia superiorum inferiorum. Pro cuius explicatioe duo quaedam expo-
nenda sunt. Unum est in quo consistat diversitas speciei inter materiam
Alterum vero in quo consistat ratio corruptibilitatis in rebus materia consti-
tibus. quod

Conclusio.

Quod attinet ad unum sciendum est sufficienter concludi posse duo in di-
versis materia esse specie distincta si unum non potest informari ipsa forma
quibus alterum informari potest. Nam cum essentia materia prima nulla
alia sit quam potentia quaedam passiva, seu ordo tendens ad aliquam
formam, quam informari potest, esset illa materia qua sub eadem forma
potest autem existere eiusdem essentiae speciei. Nec enim assequari potest per
quid specie distinguantur si autem una earum non suscipiat formam
alicuius speciei v. gratia hominis, alia vero nullam eam possit suscipere
ista diversitas speciei differentes pro diversis respectibus transcendentibus
quorum alterum ad quaedam formas, alterum vero ad alias terminatur.

